

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 16822
Tarih : 03.03.2026

10/3880

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

İstanbul'un Çekmeköy ilçesinde bulunan Taşdelen Borsa İstanbul Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde meydana gelen ve bir öğretmenin yaşamını yitirdiği bıçaklı saldırı başta olmak üzere, son yıllarda eğitim kurumlarında artış gösteren şiddet olaylarının; pedagojik, psikolojik, sosyolojik ve yönetsel boyutlarıyla araştırılması, okul ortamlarının şiddetten arındırılmasına yönelik kalıcı ve bilimsel temelli çözüm önerilerinin geliştirilmesi, Millî Eğitim Bakanlığı'nın mevcut politikalarının bu olaylar üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi ve gerekli yapısal önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

İbrahim AKIN
İzmir Milletvekili

GEREKÇE

Eğitim ortamları, yalnızca akademik bilginin aktarıldığı mekânlar değil, aynı zamanda bireyin toplumsal normlarla, çatışma çözme yöntemleriyle ve şiddet karşısındaki tutumuyla tanıştığı temel kamusal alanlardır. Eğitim bilimleri literatürü, güvenli ve kapsayıcı okul ikliminin öğrencilerin akademik başarısı kadar psikososyal gelişimi açısından da belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır. Buna karşın son yıllarda okullarda artan fiziksel saldırılar, akran zorbalığı, öğretmene yönelik şiddet ve silahlı/bıçaklı vakalar, eğitim ortamlarının güvenliğine ilişkin ciddi bir yapısal soruna işaret etmektedir.

Çekmeköy'de bir öğretmenin hayatını kaybettiği trajik olay, münferit bir vaka olarak değerlendirilemez. Bu olay, erken uyarı sistemlerinin, psikososyal destek mekanizmalarının ve risk izleme süreçlerinin yeterince işletilemediğini düşündürmektedir. Okul güvenliği, yalnızca fiziki tedbirlerle değil, rehberlik ve psikolojik danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi, sosyal-duygusal öğrenme programlarının yaygınlaştırılması ve öğretmenlerin desteklenmesiyle sağlanabilir. Ancak Türkiye'de birçok okulda rehber öğretmen sayısının yetersiz olduğu, öğrenci başına düşen psikolojik danışman oranının uluslararası standartların gerisinde kaldığı bilinmektedir.

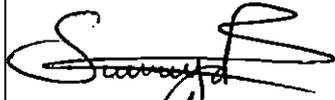
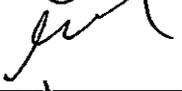
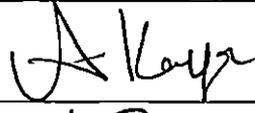
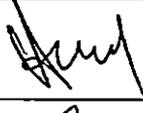
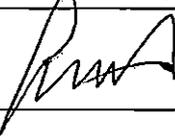
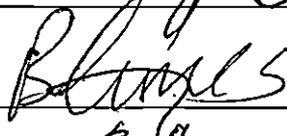
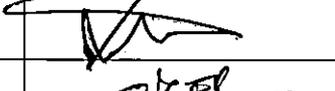
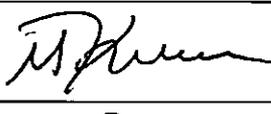
Öte yandan Millî Eğitim Bakanlığı'nın son yıllarda önceliğini müfredat içerikleri ve okul yapısında ideolojik yönelimli düzenlemelere yoğunlaştırdığı, buna karşılık eğitim kalitesini yükseltmeye, pedagojik niteliği güçlendirmeye ve okul ortamlarını güvenli hâle getirmeye yönelik bütüncül ve bilimsel temelli bir stratejiyi aynı ölçüde hayata geçiremediği yönünde yaygın bir eleştiri bulunmaktadır. Eğitimin dinselleştirilmesine yönelik düzenlemelere ayrılan idari ve kurumsal enerjinin, şiddeti önleyici pedagojik programlara, öğretmenlerin mesleki gelişimine ve

okul iklimini iyileştirecek çalışmalara yöneltilmemesi, sistematik çözüm üretme kapasitesini zayıflatmaktadır. Eğitim politikalarının ideolojik şekillendirmeye indirgenmesi, okullarda yaşanan şiddet vakalarının altında yatan çok boyutlu nedenleri görünmez kılmakta; bilimsel, veri temelli ve önleyici mekanizmaların gelişimini geri plana itmektedir.

Bunun yanında öğretmenlerin çalışma koşullarındaki ağırlaşma, artan iş yükü, güvencesiz istihdam biçimleri ve öğretmenlik mesleğinin toplumsal itibarındaki aşınma, okul içi iklimi doğrudan etkilemektedir. Mesleki saygınlığın zedelenmesi ve öğretmene yönelik şiddetin yeterince caydırıcı biçimde yaptırıma bağlanmaması, eğitim emekçilerinin kendilerini güvende hissetmediği bir ortam yaratmaktadır. Oysa güvenli bir okul, öncelikle öğretmenin kendini güvende ve değerli hissettiği bir kurumdur.

Bu nedenle, okul ortamlarında artan şiddetin nedenlerinin bütün boyutlarıyla incelenmesi; pedagojik eksikliklerin, yönetsel zaafaların ve politika tercihlerinin etkisinin ortaya konulması, öğretmenlerin çalışma koşulları ile okul güvenliği arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi, rehberlik hizmetlerinin güçlendirilmesi, sosyal-duygusal öğrenme programlarının yaygınlaştırılması ve öğretmenlik mesleğinin itibarının yeniden tesis edilmesi için gerekli yasal ve idari düzenlemelerin belirlenmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılması zorunludur.

Eğitim sisteminin temel önceliği, ideolojik biçimlendirme değil, güvenli, nitelikli ve bilimsel temelli bir öğrenme ortamı inşa etmek olmalıdır. Bu sorumluluğun gereği olarak konunun Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında kapsamlı biçimde araştırılması kamusal bir zorunluluktur.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	